

U Zborova na vršíčku (Zdenička)

♩=176

H: A. Nývlt, T: F. Sýkora

U Zbo - ro - va _____ na
Tá hvěz - dič - ka _____ již

vr - šíč - ku _____ vi - dět je na ne -
zha - sí - ná, _____ na te - be, hol - čič -

bi _____ je - di - nou hvěz - - dič - -
ko, _____ srd - ce mé vzpo - - mí - -

ku, hviez-dič - ko 1. má. 2.
ná, Zde-nič - ko má. D.C. al Fine

Fine

2. Jak rád bych chtěl být u tebe,
[zlíbat tě tisíckrát, na cestě do nebe, Zdeničko má.:]
Tvá dušička jak to ptáče,
[:letí již k nebičku a mě je do pláče, Zdeničko má.:]
3. A tobě jen na památku
[:poměnky zasadím na naši zahrádku, Zdeničko má.:]
Až rozkvete ta kytička,
[:zlíbám ji na stokrát jako tvá očička, Zdeničko má.:]
4. U Zborova tam v zákopech,
[:s klekáním doznívá na retu tichý vzdech, Zdeničko má.:]
Proč mi tě jen pánbiček vzal,
[:vždyť jsem tě děvčátko, nadevše miloval, Zdeničko má.:]